

24 martie – 31 martie

Administrarea creștină – privilegiu și responsabilitate

Textul de memorat: „Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.” (1 Petru 2:12)

Viața noastră, ca administratori creștini, trebuie să fie o mărturie despre Dumnezeu cărui îi servim, în sensul că influența noastră asupra celor din jur trebuie să fie pozitivă și puternică. Istoria vieții noastre nu poate să fie izolată de cea a lumii în care trăim. Dimpotrivă, avem privilegiul de a exemplifica un mod de viață mai bun înaintea celor care nu știu lucrurile pe care le-am aflat noi.

Administrarea creștină înseamnă să ne însușim chemarea lui Dumnezeu de a duce o viață evlavioasă. Dumnezeu ne cheamă să avem un stil de viață diferit de altele (2 Corinteni 6:17), un stil pe care alții să-l observe și despre care să ne pună întrebări. De aceea am primit îndemnul: „Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn! Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă” (1 Petru 3:15).

În acest ultim studiu vom discuta despre beneficiile personale ale administrării bunurilor lui Dumnezeu, despre efectele ei în plan spiritual, despre influența noastră și despre secretul mulțumirii în viața de creștin, a cărei esență este „Hristos în voi, nădejdea slavei” (Coloseni 1:27).

Duminică, 25 martie – Administrarea creștină și evlavia

Evlavia este un subiect vast. Ea înseamnă o viață sfântă (Tit 1:1), în care devenim asemenea lui Hristos, având o atitudine de devoțiune și făcând fapte plăcute Lui (Psalmii 4:3; Tit 2:12). Ea este semnul religiei autentice și are făgăduința vieții veșnice, făgăduința pe care nu ne-o oferă nici filosofia, nici bogăția, nici faima, nici puterea și nici renumele.

1. Ce spune Pavel despre pericolele din vremea sfârșitului. În ce fel îl afectează acestea și pe un bun creștin? 2 Timotei 3:1-9

În epistola lui Iacov se amintește despre răbdarea și viața lui Iov, care ne demonstrează că putem rămâne evlavioși chiar și în suferință. Și ne mai arată cât de mult urăște Satana acest stil de viață. Dumnezeu însuși afirmă că nu mai exista niciun alt om care să-l egaleze pe Iov în ce privește calitatea credinței și a vieții lui (Iov 2:3).

„Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău” (Iov 1:1). Credința lui Iov se vedea nu doar din mărturia sa verbală sau din ritualurile religioase la care participa, cu toate că și acestea făceau parte din viața lui (vers. 5). Temerea lui de Dumnezeu era exprimată printr-o viață continuă de evlavie, chiar și în încercările cele mai teribile. A fi evlavios nu înseamnă totuși a fi perfect, ci doar a reflecta perfecțiunea în sfera personală.

2. Ce spune Ezechiel despre Noe, Daniel și Iov? Cum ar trebui să fim și noi? Ezechiel 14:14

Administrarea creștină este, de fapt, o expresie a vieții de evlavie. Cei credincioși nu au doar o formă de evlavie. Ei sunt cu adevărat evlavioși și dovedesc acest lucru prin modul lor de viață, prin modul în care se poartă cu lucrurile pe care li le-a încredințat Dumnezeu. Iar credința lor se vede nu doar din ceea ce fac, ci și din ceea ce nu fac.

Luni, 26 martie – Mulțumirea

3. Dacă trebuie să ne deprindem să fim mulțumiți cu starea în care ne găsim, de unde ar trebui să vină de fapt această mulțumire? Filipeni 4:11

Scriindu-i lui Timotei, Pavel amintește la un moment dat despre o categorie de oameni „care cred că evlavia este un izvor de câștig” (1 Timotei 6:5). Ce descriere potrivită pentru unii șarlatani care apar pe micile ecrane astăzi! Ei câștigă o grămadă de bani din promisiunile pe care li le fac ascultătorilor că, dacă vor fi credincioși (adică dacă vor susține financiar lucrarea lor), se vor îmbogăți și ei. A spune că bogăția se datorează credincioșiei este tot materialism, doar că este îmbrăcat în mantia creștinismului.

Realitatea este că evlavia nu are nicio tangență cu bogăția. Dacă ar avea, unii dintre cei mai răi oameni ar trebui considerați evlavioși doar pentru că sunt cei mai bogați. Pavel combate această idee, declarând că „evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig” (1 Timotei 6:6). Evlavia însoțită de mulțumire în orice circumstanțe este cea mai de preț bogăție, fiindcă harul lui Dumnezeu este cu mult mai prețios decât câștigul financiar. De aceea, ar trebui să fim mulțumiți dacă avem „cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm” (1 Timotei 6:8). Pentru că, oricât de mult am avea, tot vom considera că nu este de ajuns, dacă suntem înclinați să vedem lucrurile astfel.

4. Ce secrete prezentate în versetele următoare ne pot ajuta să fim mulțumiți în viață? Romani 8:28; Evrei 13:5; Filipeni 4:4-13

„Să fii mulțumit în orice situație este o mare artă, o taină spirituală. [...] Mulțumirea creștină este acea dispoziție spirituală plăcută, interioară, liniștită, curtenitoare care se supune de bunăvoie și care se desfată în vrerea înțeleaptă și părintească a lui Dumnezeu în orice situație. [...] Este un vas cu untdelemn prețios, foarte liniștitor și util pentru inimile tulburate, în adversități și necazuri.” - Jeremiah Burroughs, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, pp. 1, 3

Marti, 27 martie – Încrederea

5. Ce sfat primim în Proverbele 3:5?

Textul din Proverbele 3:5 ar trebui să fie deviza noastră. Dar și în acest caz e mai ușor de spus decât de făcut. De câte ori nu ni se întâmplă ca, teoretic, să ne încredem în Dumnezeu și în dragostea și grija Sa pentru noi, dar să ne îmbolnăvim de îngrijorare din cauza unor lucruri cu care ne confruntăm! Uneori, viitorul poate părea foarte înfricoșător, cel puțin în mintea noastră.

Cum să învățăm atunci să ne încredem în Dumnezeu? Mergând înainte prin credință și ascultând de Domnul în tot ce facem. Încrederea este o atitudine a minții; ea nu se diminuează prin exercitare, ci sporește. Un mod de a ne-o manifesta este administrarea cu credincioșie a bunurilor lui Dumnezeu. Ea constituie fundamentul și forța motrice pentru un adevărat creștin și devine vizibilă în fapte.

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta.” Cuvântul „inimă” are întotdeauna sens figurat în Scriptură și se referă la interiorul nostru, locul unde se iau hotărârile, la caracterul nostru, motivele, intențiile, ființa noastră întreagă.

Este mai ușor să ne încredem în Dumnezeu când este vorba de lucrurile asupra cărora nu avem control, deci nici alternativă. Însă este mai greu să ne încredem în El pentru lucruri pe care le putem controla și când suntem puși în fața mai multor opțiuni.

Apostolii sunt un exemplu de încredere în Dumnezeu din toată inima. „Deși au fost la fel de slabi și de neajutorați ca orice alt slujitor care este angajat în lucrarea lui Dumnezeu, ei și-au pus toată încrederea în Domnul. Bogăția lor a fost cultura minții și a sufletului și oricine îl va face pe Dumnezeu cel dintâi, cel de pe urmă și totul în toate poate avea această bogăție.” - Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, ed.2004, pp.17-18

Este adevărat ca este mai ușor să te încrezi în Dumnezeu în lucrurile pe care nu le poți controla. Reușești să te încrezi în El și în lucrurile asupra cărora ai control? Ce poți face concret?

Miercuri, 28 martie – Influența noastră

„Odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul” (Efeseni 5:8). Pavel definește transformarea inimii ca schimbare ce poate fi percepută de alții. Când „umblăm în lumină”, mărturia noastră zilnică de buni administratori creștini va acționa ca o lumină în această lume întunecată.

Isus a spus: „Eu sunt Lumina lumii” (Ioan 8:12). Noi reflectăm lumina lui Dumnezeu printr-un caracter stabil în viața noastră de fiecare zi.

6. Cum îi aduce slavă lui Dumnezeu modul în care administrăm bunurile Sale? Ce influență au faptele noastre asupra altora? Matei 5:16; Tit 2:7; 1 Petru 2:11,12

Administrarea creștină înseamnă gestionarea bunurilor lui Dumnezeu, dar nu se limitează la atât. Purtarea noastră este observată de membrii familiei, de membrii bisericii, de lumea în care trăim și chiar de universul întreg (1 Corinteni 4:9). Când suntem buni creștini și la locul de muncă, arătăm ce efect au principiile împărăției asupra vieții. Așa îi influențăm pe alții. Îl descoperim pe Hristos printr-o amabilitate și moralitate care poartă amprenta Creatorului.

Și etica muncii noastre trebuie să concorde cu valorile administrării creștine. Influența pe care o exercităm la locul de muncă sau prin vocația noastră nu stă „într-un loc ascuns” (Luca 11:33), ci este ca „o cetate așezată pe un munte” (Matei 5:14).

„Orice lucru din natură are lucrarea rânduită lui și nu murmură în poziția pe care o ocupă. În lucrurile spirituale, fiecare om, bărbat sau femeie, are sfera și vocația sa. Dobânda pe care o cere Dumnezeu va fi proporțională cu mărimea capitalului încredințat, după măsura darului lui Hristos. [...] Acum este timpul și privilegiul tău [...] să dovedești statornicie de caracter, ceea ce te va face de o reală valoare morală. Hristos are un drept la serviciul tău. Spune-te Lui în mod sincer.” - Ellen G. White, *Astăzi cu Dumnezeu*, ed. 1991, p. 238

Ce fel de influență are etica muncii tale asupra colegilor tăi de serviciu sau asupra celor din familie? Ce mesaj le transmiți despre credința ta?

Joi, 29 martie – Evaluarea

Noi suntem străini și călători pe pământ, iar destinația noastră finală este cerul cel frumos, desăvârșit și plin de pace (Evrei 11:13,14). Dar, până să ajungem în cer, trebuie să ne ducem existența aici. Iar în viața creștină, dusă în cadrul marii lupte, nu există poziție neutră. Fie trăim pentru Dumnezeu, fie trăim pentru dușmanul Lui: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine risipește” (Matei 12:30). La revenirea Sa, se va dovedi clar și fără echivoc de partea cui suntem.

7. Care sunt cuvintele pe care am dori să le auzim la revenirea lui Isus și ce nu am vrea să auzim? Care este semnificația acestor cuvinte? Matei 25:21; Matei 7:23

Evaluarea „bine, rob bun și credincios” este cel mai frumos calificativ pe care îl va primi vreodată un administrator creștin. Când Dumnezeu aprobă eforturile noastre de a gestiona bunurile Sale, vom avea satisfacția extraordinară că am făcut tot ce am putut mai bine, fiind conștienți totuși că mântuirea noastră se datorează nu faptelor făcute de noi pentru Hristos, ci faptelor făcute de El pentru noi (Romani 3:21; 4:6).

Viața unui bun creștin este reflectarea credinței lui. La mântuirea prin fapte se face referire în cuvintele adresate celor care au încercat să se îndreptățească înaintea lui Dumnezeu prin faptele lor, arătându-se cât de inutilă este în realitate această îndreptățire de sine (vezi Matei 7:21-23).

„Când urmașii lui Hristos îi înapoiază Domnului ce este al Lui, ei adună o comoară care li se va da când vor auzi cuvintele: «Bine, rob bun și credincios... intră în bucuria stăpânului tău.»” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2015, p. 448

În esență, administrarea creștină înseamnă să trăiești în așa fel încât cele două mari porunci, dragostea pentru Dumnezeu și dragostea pentru aproapele, să fie motivația tuturor faptelor tale.

În ce măsură este aceasta motivația ta?

Vineri, 30 martie – Un gând de încheiere

„Hristos a venit în această lume pentru a ne descoperi dragostea lui Dumnezeu. Urmașii Lui trebuie să continue lucrarea începută de El. Să ne străduim să ne ajutăm și să ne încurajăm unii pe alții. Căutarea binelui celorlalți este mijlocul prin care poate fi găsită adevărata fericire. Omul nu lucrează împotriva intereselor personale atunci când îl iubește pe Dumnezeu și când își iubește semenii. Cu cât este mai puțin egoism în sufletul lui, cu atât este mai fericit, fiindcă împlinește scopul lui Dumnezeu pentru El.” - Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, pp. 20-21

„În bisericile pline de viață există dezvoltare și creștere. Există, de asemenea, un schimb constant între primirea și transmiterea mai departe a ceea ce îi aparține Domnului. Dumnezeu îi dă credinciosului adevărat lumină și binecuvântare, pe care el, la rândul lui, le transmite altora în lucrarea pe care o face pentru Domnul. Când credinciosul dă mai departe din ce a primit, capacitatea lui de a primi crește. Se face loc pentru a primi noi rezerve de har și de adevăr. El primește o lumină mai clară și o cunoaștere mai profundă. Viața și dezvoltarea bisericii depind de capacitatea lui de a da și a primi. După un timp, cel care primește, dar nu dă niciodată mai departe încetează să mai primească. Dacă adevărul nu ajunge de la el la alții, credinciosul își pierde capacitatea de a primi. Trebuie să le oferim și altora bunurile cerului, dacă vrem să primim noi binecuvântări.” - *Ibidem*, p. 29

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Luca 6-12

1. Ce a făcut Isus înainte de a-i alege pe cei doisprezece ucenici?
2. Cine mai umbla împreună cu Isus și grupul ucenicilor și de ce?
3. Ce mențiune geografică face Luca despre ținutul gherghesenilor?
4. După ce criterii prognozau oamenii starea vremii în timpul lui Isus?

Istoria mântuirii, capitolul 5

5. Ce evenimente viitoare i-au fost descoperite lui Adam?